

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben hához hordva
és vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 4.—
Félévre 2.—
Ngygyedre 1.—
Egyes szám ára . . . 10.

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEK NAP.

HIRDETÉSI DIJAK:

3 hasásb postisz egy-
szori hirdetésnél aronként
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 6 kr. Helygédij 30 kr.
Nyiltör postiszra 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utca hová a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.
Kiadó és lapfajtájdónos: Kardos G.

KIAÓHIVATAL:

Főitcaza hová az előfizetés és a lap szit küldésére
vonatkozó felszámítások intézendők.

A királyi család Budapesten.

Még alig mult el a megrendítő teme-
tés, mely idegen nemzetek lelkeit is meg-
rázkodtató; — még fel sem szártattak a
könyek, melyek a trónörökös ravatala ko-
szorút öntözk; — még a népek millióinak
fájdalomtól nehéz keble, sóhajtásai nem
sem hangzának el, és már a remény szí-
várványa megtört a mely gyász sötét fel
legeit, mert a magyar királynak népeihez
intéztet manifestuma azt sugallja nekünk,
hogy Ó Felsegeik gyászt együtt viselve,
vesztéséget együtt érezve megértétek

Köszönő szavakkal, atyai szeretettel
fordul népeihez a király, hogy éreztesse
mindnyájunkkal, mi jól esett megtört szív-
vények a nagy bőbénés és mely részvét,
melyet Rezsó trónörökös vártalan halála
éberszett s a palóták és kunyhók lakóit
egyenlő ragaszkodással egyesíté és vezette
a trón szamályohoz, hogy a királyi család
fájdalmát minden egyes kivessesse részét.
S a tegey könnyebbé ha lehet, az alig visel-
hető keservet.

Hiszem mint magartatása a nehéz na-
pok alatt tanúsítá, királynak önző férfias
kebléből merő a feltartó erőt, — és még-
is oly nagy és vártalan volt a csapás mely
apai szívét egyetlen fia elvesztése által
snjtá, hogy az erős, férfias szív talán ösz-
szetört volna, ha — mint önön szavai
kijelenték, — Erzsébet királyné nem áll
melléte, ha életének e hü, magasztos lel-
kü társnője nem örökdió oldalánál. —

A király száraz szemekkel zárkózik
szobáiba, — első napokban senki nem hal-
d egy panaszt szavát, — csak haja féh-
redett, — csak szemei körül beszéltek a
sötét karikák, — s egészségi állapota felől
aggasztó hírek keztek szárnyra kelni.

És ime az önfeláldozó női szeretet
csodát mivelt; — a feleség és anya ke-
leme, szívódsága és forró ragaszkodása
csakhamar megtermé az enyhülést, a szed-
lülüt fájdalom első áldásait a könyeket,
— és királynak együtt sírt, együtt zoko-
gott elvesztett fia édes anyjával, — és meg-
lón mentve.

A férj és apa gyermeke mélyen gyá-
szoló anyjának, hü életársnéjának dobogó
keblén sirta ki keserveinek azt a részét a
mely ő s mely halával s a legforróbb szer-
tetet szávaival jelenti ki: hogy élte legne-
hezebb napjai közt Isten legfőbb áldásá-
nak tekinté, hogy Erzsébet királyné lón
életársnéja.

Ezt szájról szájra adni népe között, a
király óhajtása, s a népek milliói ószinte
lélekbeli éltetik s áldják meg a király ör-
angyalát.

Enyhülést találni még fel sem szárdt
könyök között, ragaszkodásban s búsz-
ben fáradatlan magyar népe karjai közé
vágott a királyi pár s f. hó it-én meg is
érkezett Budapestre.

Nem egy szebb jövő csillogását ra-
gyogja e élénk a gyász között és Ó Felse-
geik birodalma és viszonzragaszkodása? Nem
azt jelenti e hogy a király és nemzet

között félreértés többé soha nem merülhet
fel? Rezsó trónötökös emléke, a szent ka-
pocs, mely a trón és nemzet érdekeit még
szorosabban össze fűzi a jövőben, mert
Rezsó trónötökös hazájának vallotta Ma-
gyarországot s azt éltetve végső leheletével
szellemét it hagyta a trón és nemzet kö-
zött.

Ünnepélyes csendben fogadták a
budapestiek a királyi családöt, ezer és
ezernyi nép tolongott a testvér város ut-
czán Budavár kapujáig, de a hangulat,
ünnpélyes, komoly maradt, mint a mely
gyász és alkalom kívánata.

Most már közöttünk van hazánk dobogó
szívében, fővárosunkban a királyi család,
s népe a csendben örökdió felette hogy
pihenniök, hogy enyhülnök lehessen a
kiállott nagy lelki vihar után.

Eppen válságos napokat élünk a ked-
védek hullámzásait a közősen viselt gyász
egy rövid időre lecsillapítá ugyan de a
szenvedélyek tengere ismét hullámokat
kezd hányni, az ár apály már is észlelhető
de a fejedelmén jelen van, gyásztát mind-
nyáján viseljük s kezének egy intésére e
késvégek s aggodalmak helyét minden
szívben a remény s bizalom foglalandja el.

Mielőtt e sorokat bezárnám, hogy
igazoljam feltevesemtem nem mulasztom el
e helyen királynak népeihez intézett ma-
nifestumának közlését. A meleg hang mely
ő felsége részéről köszönetet s atyai ra-
gaszkodást tolmácsoló népei iránt minden
hazafi szívünk jól esik, mert nemcsak a

A völgyi kis tanya képen semmi változás
nem történt. — A jó karban tartott épületek egy
általán azonban tizenhét é lefolyása után is, mely
Jolan halála és Zele születése óta letelt, a mint
azokat Jolan hagyta, s kevés kivétellel, ugyan
azon cselédség sürgött forgott a gazdaság körül,
kiket még Jolan fogadott fel, kik vénebbek lónek
ugyan tizenhét évvel, de huségük és ragaszkodá-
suk néhai imadott úrvözeik hátrahagyott családja
iránt, ifjú erőben élt szüjékek nem vala változ-
ásnak kitéve.

Ha azonban változásnak mondható azon
körülmény, hogy a cselédség fiatal része a lefolyt
tizenhét év alatt összeházasodott, a bojtár legé-
nyebb a csinos szolgálókkal párosultak, s gyer-
mekeik alig serdültek, a kárpáti juhász valameny-
nyit szolgálatába fogadta fel, természetesen külön
fizetés mellett, — ugy hogy mind a cselédség,
mind a jósvízü gazda, évről évre gyarapodék va-
gyomilag, — ha ezen körülmény változásnak ne-
vezhető, ugy e részben csakugyan változás, nagy
szaporaság történt mind a cselédség, mind a
gazdaságot illetőleg, — de az ószertatás is szá-
rdult évről-évre az ur és szolgáló között.

A kis völgy lakói előtt, első ember volt a
világon urök a gazdák kárpáti juhász, kit jó

TÁRCZA.

Jenő öcsém pasztiján.

Lenti, 1889. febr. 11.

Verses regény az élet, érdekes, de
Legszebb strofája mégis a való;
Az ifju szívpar álma kivirágzik
És a valónak lesz gyümöleshozo:
Léte terem az ifju szívek álma,
S a zsenge bimbó álmak folytatása.

Fa lesz a hajtás, nagyra nő a gyermek
És drágasága lesz szülőinek,
Ogy életutját mely szívvel kísérik,
Oh, semmi nyelv azt nem mondhatja meg!
Derüt, a vagy bút hozzon a családra
Szülőinek mindenkor gyöngye, drága.

Te szép fü, te angyali teremtes,
Kihit it fehériben gondtalan pihensz,
Ki óka vagy ez osztohan örömeink,
Nem értes meg a szóhoz, semmíhez:
De telt szívem, nem enged az hallgatom,
Azért áldásképp hadd rebegje ajkam:

Jézus hitt mindenkor hön kövesd,
E drága hont örökre hön szersed,
Nemes szülőid örömeir élj, és
Öszinte légy, ne hagyj kötelmidet.

Faly János.

A karbunkulus torony.

Kárpáti monda.

IRTA: WACHOTT SÁNDORNÉ.

(Folyt.)

»Ó lánka, ha szólnom
Nem tiltja kegyed,
Hagj lánka hódolnom!
Hagj lánka nekod!
Oly szép vagy ó lánka, te isteni leny!
Hagj miu kópából s fölöpök en.
Igy edekel a fu szíve szerint,
S oly édes épedve a lánnyra tekint.

És szótlan a lánka, s pirálva vizét
Ádja, hogy a fi elötsa hevet.

Garay

jövőben foglalandó ez a történelem könyvében egy fényes lapot, de a jelen pártbarczának megszüntetésének biztosítását is magában foglalja, mint a szinarany a drága követ.

Népeimhez!

A legsúlyosabb esapás, mely atyai szívemet érthette, drága egyetlen fiannak pótolhatatlan elvesztése. Engem, Házamat és hű népeimmel a legmélyebb gyászba borított.

Bensőmben megrendülve alázatos sárgal hajlok meg az Isteni gondviselés kímélő fürkészhető határozata előtt s népeimmel a Mindenhatóhoz könyörgök; Adjon erőt, hogy uralkodói köt-leimnek lelkiismeret teljesítésében ne lankadjak, hanem **köveve ugyanazt az irányt, melynek változtatlan megtartása ezentúl is a jövőre biztosítva van**, a küző s a béke áldásainak megzserése irányzott folytonos törekvésben bátran és bizalomteljesen kitartsak.

Vigaszt nyújtott azon tudat hogy a legkeserűbb lelki fájdalom e napjaiban népeimnek mindenkor tapasztalt szívvel és részvétele köznyez s szívem minden oldalról, minden körből, közelből és távolból, városból és faluból a részvétnek oly sokféle és oly anynyira megható nyilatkozásait veszem.

Belső elismeréssel érzem, hogy a kölesönös szeretet és a hűségnek az a köteleke mely Engemet és Házamat Monarhiám minden népével összeköt, a megpróbáltatás ily nehéz óráiban csak meg inkább megerősödik és megszilárdul azazt szükségét érzem annak, hogy Részemről s a Császárné és Királyné, forrón szeretett Hitvesem részéről valamint melyen süjtött Menyem nevében is a gyászunkon való szeretetteljes részvétnek mindezen nyilvánulásait szívem mélyebből megköszönjem.

E mélyen érzett köszönettel hű népeimmel egyetemben fohászokdom az

Isten kegyelmes segedelemért a további együttműködéshez egy esült erővel a hazához üdvére.

Kelt Bácsben, 1880. éri. febr. hó 5. n.
Ferenc József s. k.

Alsó-Lendva, 1889. február 16.

(H) A zalai vasutak (Ukk-Zala-Eggerszeg-Alsó-Lendva-Csakortnya) kiépítése — habar feltételezen, de biztosítva van. Ennél jobb, s gazdasági érdekeinket tekintve fontosabb hírt, aig tudnunk olvasóinknak közölni.

Sok nehézséget kelte kelendői azoknak, kik e vasút építése körül maradtak, élelmetet szerettek maguknak meg idég jutottunk, mert nemcsak az alsób, hanem a míveltebb osztályban is találtak egyesek, kik e fontos ügy iránt érdeklődni vagy nem akartak, vagy nem tudtak; azonban egyfelől amazok oda adó működése, másfelől a megye s e vidék gondolkodni tudó része által a kedvezőtlen gazdasági viszonyok dacára meghozott áldozat még is megteremtették a kívánt sikert.

Az elért siker azonban még nem jelenti azt, hogy most már **összetek kezzelek** várjuk a történekedet. Nekünk még ez után sok tenni valók van.

A vallalkozó nygvn is a szerződés megkötése alkalomán fenntartottak azt a jogot, hogy ha az epítési költség, törvön által megkötött 3000 törésszevénynél feljewe nem lesz atól vissza lephessen.

Résen kell lenniük tekat folyton, s inkább mind előbb oda kell hatnunk, hogy minél több részvény helyettesse el. Ha a kívántnál több részvény jégzettetik az nem baj, ellenben néhány ezer forint hiánya maga után vonhatja térvnk dugába dőlését. Ettől pedig Isten óvja meg a zideket.

Vannak még sokan a mozgalomtól teljesen távol maradt egyesek és községek. Ezek is igen jól tennék ha meg gondolnák, hogy az ó érdekek azonos aközvel, a kik — némely esetben — meg erjúlnek felül is belementek a támogatásra. Gondolják meg, hogy a megye és vidék közös érdekében van szó, s nem illik vissza maradniok, mert ha a jobb rész áldozat készsége dacára vasut nélkül maradunk, még unokánk is atközni fogják indolentiajükkert, mely miatt a joblt helyett a koldusbotot örökölték.

Egy nagy feladat var megoldásra: tért foglalni azon vidékek között, melyek haladásnak, gazdasági fejlődésnek megatpítók voltak.

Akárjuk e nagy feladatot megoldani? Ha igen: előre a jó uton, félre minden habozás, kis

lökésű s nyársolgári nyegleséggel. Tegyen meg mindenki kötelességet, s akkor ama tért jogosan követelhetik magunknak.

Teljeszteni kezölük, hogy az alsó-lendvai érdekeltégg által a takarékpénztár részéről kiutásba helyezett 3000 forint, idég 33 ezer forint érték részvény jégzettetik; ha meg e zert érték összehoznak vasutunk biztos.

Ujabbán következtek irtak aló vasutí részvényekre:

Alsó-Lendva: Simon János Gazdai Mikály Murlasits József, Falsari Emilia, Schwarcz Katalin, Persius Teréz, Fuchy Fülöp, Iványi Andor, Arnczin Simon, Fuchs János, Felclmann Ferenc, Kaufmann Simon, Tanczos János, Neubauer Andras, Hajdujnyk Ferencz 100—100 frt, Iványi Gy. 200 frt, Vogler József, Szécsi-szt-László 200 frt, Cserenesócson: Köszög 300 frt, Horvath Marton 100 frt Barabson: Román Daniel 100 frt, Bagoynyán: Babos Jenő 100 frt. Dobriban: Konkoly Sándor és Konkoly Imre 100 frt. Lendvajuliban: Szak József 100 frt. Pallán: Paller Kálmán és neje, Döma István 100—100 frt. Dobronakon: Bogárn József 100 frt. Reszéken: Gayer Lajos, Galos Pál és társa 100—100 frt. Csesztregen: Sándor János plebánus, Szamoscsizy János orvos 100—100 frt. Baglodon: Molnar Kálmán 100 frt. Felsőbistrizsán: Köszög 200 frt. Középbistrizsán: Köszög 100 frt. Alsóbistrizsán: Köszög 100 frt. Gúntérhazan: Gerencsér György 100 frt. Szmolniklodon: Furst Alajos 100 frt. M-szerdahely Kismidy Viktor 300 frt, Köszög 3000 frt, Gaál Vendel, Novoszl József, Grayhevecz Andras, Bor József, Rosentfeld Jakab, Mahor Jakab, Bayer Manó, Horvath Antal 100—100 frt. Szelenizán: Schenk János plebánus 100 frt. Mura-szent-martonban: Kecsés Ferenc plebánus, Steiner János jegyző Rozsberg Julius 100—100 frt. Felső-lakos Gutman József 100 frt. Iszakován: Koczuvan: Bertalan 100 frt.

Zeneiskola.

Még mielőtt tárgyain leírásába fognék, röviden szölok a zene általánoságáról. A zene eredete meghatározásánál le kell szólni az érzelnek kiforrásához, a szív mélyébe, a szív minden egyes érzelme külön hangok által nyilvánítatik, melyek azok sziveiben, kik e hangokat hallották, hason érzelmeiket kelteneik; ily szempontra tekintve a zenének benső s egyedül saját-közös lényege egész nagyserzésében tártul élénké, s megdönthetlen igazság gyár-

kedvel, szeretettel szölgáltak, kívül egytt ban köldték, midőn Zoltán elhagyta a völgyet, s egytt örövendék Zele jószág és szépsége felett.

De vonzó képe is volt e völgynek az óriási szölkátoemek s égik nyuló hegyek labakái! — A baratsagos tanya épületel körül, tarka-barka majorsag hirdeté a jöletet, s az ude zöl pázi-ton, az alantab hegyoldalok hatáin, szertes-szöjleg legelézett a nagyszamú juhnyáj, mely e helyen a vagyon nagyrészt képviselte.

A nyaj kökolompás között meg-meg harsant időnként a pátoszkürt melábus daniája, vagy panaszos furulyázó sirt végig a völgy ólén, ha a pasztorfu nyomva érezte szívet, ha mondani szeretett volna valmit, de hiányoztak a szavak, mikkel egyszerű kedve érezésit kifejezni képeslet volna.

Jolan gondban áptól sírhalmá felett mintha elevon zöfd kapokat képeztek volna, egymásba fonták karjukat a tizenhétfő folyama alatt a fak és bokrok. Az egyszerű kökerezsötöl, melyen neves betűi ragyogtak, soha nem hiányzott a nelejelet koszoru, s a virág bokrok, melyek a halomhoz vezetó ut szögték — egykor Jolan áltérvényei, — naponként megvalának öntözve, hűségezen gondozva, s ha mégis kivészet itt-amott egy-egy bokrocska a kedves kézzel közül, helyébe hasonlót ültetni soha nem mulasztá el a szép Zele, a a völgy legbajásabb virága.

Most is ott találjuk öt két csinos kis kupával kezében, melyek mindenkinben önön kis kezeivel meríté a kristály tiszta vizet.

A kupákat letévé a halom közleében, s a helyett, hogy kedvence virágai öntözéséhez látna, gondolatokba mélyedve állt meg kissé, mintha valami fájó emlékek vették volna igénybe fiatal lelké szerteit.

De szinte jó, hogy kissé megpihent, legzölbb szemügyre vehetjük szépségét, mely valóban megpö, elbájoló.

A lilom nem fehérebb s zomanza nem fionomabb, mint a leányka arczsina, a nyári ég nem kékebb, mint a leányk ábrandós szemekene ege s a hajnal nem piroasbb ajkainál. — És még sem szabalyos vonásai varaszolták a jó leirhatlan szépségű, hanem bafai öndatlanlansága, s a gyönyörű madama arcz szetid, kedves kifejezése, s a vonzalmat kéltó mosoly, mely beszéde közben vonasait mitegy megdöszölte.

Hogy a leánykának egész lénye, minden mozdulata s termete nemes, és szép volt, mondan sem szükséges, habar nem mulasztom öllözetenek legalább fatulagos leirását azon okból közölni, mert az öltözet, korunk fényűszet kedvelő szépeinel többnyire fontosabb, mint társnőkü baját, s talán mondanak esodaszégg hösönje irant is több részvétet fognak érzeni, ha öltözetet is bemutatjuk.

Meglehet azonban, hogy erősen tévedek, midőn ezt képzelmek, mert Zele nem viselt a völgy tányán sem selyem, sem bársóny öltözetet, egyszerű ruhaja rozaszínú karton szöknyalóból, fekete, magyar szabású füző és fionm fehér patyolat

ingvallból állott. Fehér csipke köténye e lepte ruhája elejét, s a karsu derékan hatrákotóit csipke nyakkendőn atvilágított hatyru valái befértsége. Gazdag arany bájauk két fionat, valamint az arany nyíllal hajához erősitett könnyu csipke fátyol, végig éreik sarkig öröruhája hozzát.

Igy tünik fel előttünk a völgy legszépé virága, öltözében egyserűen, de szépségg tekintetében annal gazdagabban felruhazva s így veszi öt észre a bandyol nap piros fénye mellett a felé közeledő vándor ifju, ki naptól barmult arczczal a vállára vetett fegyverével egyedül batörökde a zök হয়েtek öngykegélbe.

Jó estét jóias léány! — hangzék az ifju szözöta, midőn Jolan sírhalmá közleében ért. — Meggedged-e a fíradt vándornak, hogy égő szomjait kupad vízzel enyhítse?

Zele összeresztett, kis fehér kezeit kebléhez szörté, mintha attól tartana, hogy örömeben ket-pettant a szíve:

Zoltán!

Zele! hangzék az egymast első perczben fölismerő fiatal pár elkeltátsa, miatt, mint hajd, gyermekkoruk szép napjain, egymás kalderé borultak.

Nehany percz alatt a csöndös völgy az öröm hangjaitól remegett.

Zoltán megérkezett!

Zoltán urfi vissza jött! ezt rebegte minden ajk, ezt dobogta minden szív.

S a jövényi, ki öt évet töltött a tavolban,

nánt állíthatjuk, miszerint a zene minden művészetek között a legszelembőbb, az ember belső érzelmeinek legbűbös és legalábrólabb tolmácsa. A szónoklat és költészet oly érzelmeiket kelt, melyek az ézből által ismerhetők fel, míg ellenben a zene egészen titok és sejtélemserzi érzelmeket kelt s magyaráz mint egy általános nyelv, melyet minden időben a föld minden népe azonnal megért. A festészet külső érzékeinek által észrevehető, azoknak mérész és kellemes kombinációt által indítja meg a szemlélő keblét, a mihez még lényegesen szükséges kellék gyantán járul, hogy a szemlélő az alkotó művészettel az általános műveltség ugyanazon fokon álljon; míg a zene a műveltségi állapot különbsége nélkül a durva, neveletlen vadonfi mint a legműveltebb férfi fölött ugyanazon hatalommal uralkodik. Az ókori népek a zenét egyesíten az isenektöt származatják. Ok a zene, a költészet és szónoklat művészetét e szóval musika' fejezzék ki, s csak utóbb jelezte azon művészetet, mely önmagát zénék és hangok által nyilvánítja, melyek főcsofja volt: a szívet s egyáltalán az ember benső szemlélet életét, hangok, illető zöngék által kellemes öntudatra ébreszten.

A zene a vallásos érzésnek is mű ajólya. hazafüli érzést és lángokat ébreszt a keblükben, s különösen paedagogiai tekintetben igen jótékony hatással van a fiatal nemzedékre, szíveikre, lelkeikre nem sítóleg hat, sőt elmondhatjuk, hogy értelem fejlesztő hatása is van. Ennyi és oly sok oldalú hatása lévén a zenének végtelen örömeinknek adunk kifejezést akkor, a midőn halljuk, hogy városunkban a polgári iskolái növendékek részére zeneiskola létesül s már a jövő hétfőn f. hó 18-án meg kezd állás működését, az iskola létesítője Murkovich János kántortanító, kinek kitünő zenei tehetsége általánosan ismeretes, ki a zene minden ágában elmondhatni, hogy mester, ki játékaival már számtalan szor felvidította a kedélyeket. A zeneiskolában a növendékek hetenként 3 óráig előre a hegedűn való játszásban oktattanak, s hogy az olyan szegény, jómagavi

ismét hom, ismét boldognak érzi magát, s nemesak régi kedvenczeit, a vén Gáspárt és Sára nénét, de az utolsó bójár gyermekeit is lekötölte nyolcas szavaival, mintha maga boldog lévén szerette volna az egész kis világot szerencsésé tenni.

S hol az utolsó eszléd is ujongott örömben, ki írhatná le azok elégedettségét, kik miatt az öröm telhangzott?

Zoltán és Zele nem fáradtak ki egymás bámulásában, — hiszen egyik olyan szép és deli volt, mint a másik, s nem fáradt ki egyik sem azt susogni: mi édes a viszonylat, és mi édes a kölcsönös szerelem.

Az öreg Miklós régen nem érzett kedvtellessel nézgette az ifju Zoltán dalias alakját s ragyogó, férfias szépségét, s midőn Zele kitéintett a konyhára, hogy az öreg Sára néce mellett forogdoljék az esti készítésénél, s Hédváry Miklós egyedül marad Toklyi Inre és Zrínyi Ilona fiával a kandalló lángjai mellett szivogtva hosszú száru pipáját, nem mulasztja el kérdéseket tenni az ifju magas szülei felől.

Megindultan beszélt el Zoltán, s könyre reggett nagy sötét szemében, midőn Toklyi Inre haladt s Zrínyi Ilona anyai aladását imélté s az öreg Hédváry szinte banni kezdé, hogy az ifju örömet kérdései által megzavarta. Hogy jóva tegye hibáját, leküzdve saját megindulását, azt

selejtő tanulóik is, — kinek erre tehetőség van — részvelelősenek az oktatásban, Murkovich indítványára a polgári iskola szék készenesége felajánlolt 40 frtot, hogy abból a szegény tanuló részére zeneszerkét vésstenek, a z-zenekre azonban a polgári iskola vagyónat fogják képezni. A zeneiskola létesítésre polgári iskolák fejlesztésére és népszerűsítésére ér-lekeben minden esetre elismerést érdemel, hol a tanuló a zenében alapos oktatást nyerve, utóbb annak sok hasznát vehetik.

Az iskola felállításához gratulálunk! S türelmet és kitartást kívánunk hozzá!

Zalamegye rendkívüli közgyűlése.

— Február hó 9. —

Rudolf trónörökös Ö fenségének halála felett érzett mély fájdalom és legben sőbb részvételnél kifejezésé végett gyűlt egybe f. hó 9-én rendkívüli közgyűlésre Zalavármegye törvényhatósági bizottsága.

Svastsits Benő főispán ur ömeltósága pont fél 10 órákor érkezett gyászmagyarban a megye termébe, kísérvé a szintén gyászmagyarban megjelent Csertán Károly alispán, Gózyón László főjegyző, Arvay Lajos tiszti főjegyző, Farkas József, Szily Dezső és nagyszámú törvényhatósági tagoktól.

Ö meltósága a gyűlés megnyitása után szokott ekesszólásával, de a legmélyebben meghatótt hangján remek beszédben emlékeztet meg a nagy vesztéséről, mely az országot Rudolf trónörökös gyász elhunytáról érte:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Egy végtelenül elszomorító s mely gyászbórtó eset tette legsajnosabb kötelességemné, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottság jelen rendkívüli közgyűlésre egybehivta, alkalmat adjak oly nyilvánlarsra, mely tanúsítsa és kifejezze, hogy Zalavármegye egyetemenek minden tagja szíve mélyen átérzi és osztja a megrendítő nagy fájdalmat, mely Felcséges Urunkat a — a nagy szokat elő század legnemesebb szívi fennkölt lelki Uraikodját — deső Kiralyunkat, egyetlen fiánkat, Trónja örökösének gyász vége által érte!

kérdéze Zoltántól, mi terve van a jövendő nézve, — Huszonkét éves múltál fiam, s így ideje volna pályára nézve határoznom.

Ne aggodálj miattam jó bátya! — hangzik a válasz — Tisztaba vagyok én magammal. Pályám, anyám kívánásához képest, nem vezetendé dicsőséghez, vések és zivatark között; csöndes családi boldogságnak szenteltem napjaimat, ha te és Zele is úgy akarjátok — tévé hozzá önkénytelenül, egy kis szünet után.

Mit beszélés fiam? szót Miklós elhulva nyodva — Mi köze lehet Zelenek egy terevid és boldogsághoz? — szavai közben tekintete a nyitott ablakra szállt, s a karbunkulus kö ragyogása az égg nyúló sziklatörten, mintha gunyika czíra világja, úgy tetszett neki.

Boldogságom és Zele elvalhatatlanok egy mástól — vizsona bévél az ifju — ő bátya, öt évi javoltélem alatt elég idem volt érzésemné nézve tisztaba jóni, mint anyam is meggyözdök, kinek végohatása volt hogy frigyunket apaj aladásodl szenteljem mg.

Miklós felborítottól keble néhez harezott vívott e pillanatokban, Zoltán és Zele boldogságért életét kész leendő földön, és Zrínyi Ilona kívánagsa több volt elotte parancsnál, — annak pontos teljesítését, szent kötelességét tekinté.

(Vége következik)

Ma már az élte virágában elhunyt öök sár zará, s a kinek oly példás Atyai örökjéhe anyy nemes ezleök és magasztos feladatok deső megvalósításának reménye fűződött, mindebből csak az elvesztés bánata és leggyászabb megzsiménés lecsütő emléke maradt fenn; de ezen túl csak elszomorító megdöbbenésből kell, hogy kiemlében bemunkit hu alattvaló ragaskodásunkból folyó részvete az atya iránt, ki mint édes Hazánk és hu népének is oly példás Atya öök nyilatkozványában is a sors ly iszonyu csapala népei megtört szívének vizgatáló balszalmat hu népei szeretetteljes részvételen kereste és ta láta fel.

Mély tiszteltel kérem tehát a tekintetes közgyűlést annak elhatározására, hogy Zalavármegye jegyzőkönyvében megörökítse benső részvétét azon fájdalomban, mely koronás Kiralyunk és Kiralyánk Ö Fenségét egyetlen fiuk — Reszö trónörökös Ö Fenségének gyász elhunytá által érte, és részvételnél hódoló feliratban kifejezését a magyar kiralyi koroná elnöke utja. Ö Fenségét trónjához eljuttassa és végre hogy az elhunyt trónörökös lelki advéért Istenhez gyasz misét szolgáltasson, abban a közgyűlés testületileg részt vegyen.

A közgyűlés meghatóttagsággal néma csendben felállva halgattá ömeltóságának szavait, melyek a megye közönségének gyásztól oly híven tolmácsolták s az indítvány elfogadásával egyhangulag elhatározta hogy Zalamegye közönsége azon sulyos csapás felett, mely koronás Kiralyunk és Kiralyánk ö fenségének gyász elhunytá által érte, legmélyebb részvételt fejezi ki; ezen részvételt és fájdalmat tolmácsoló hódoló feliratát a m. kir. kormányzóknak, a trónörökös számlájához juttatja; végül hogy az elhunyt trónörökös lelki advéért gyászmisét szolgáltasson és azon testületileg részt veend.

A Gózyón László főjegyző által szerkesztett hódoló felirat következőleg hangzik:

Felcséges Császár és Apostoli Kiraly! Legkegyelmezsobb Urunk!

Fájdalmában merülve áll Felcséged hu magyar népe a trón szamolyán!

A legjobb, a legzerettebbet Kiraly melységé banatával egyesül népének gyász és fájdalom.

A kit Felcséged népének boldogságára nevel s reményteljes fejlődésé az atyai szív gyözyelre kíséte s aki a hozzá fűzött reményeket gazdagon bevalta Felcséges szüleinék és egy hatalmas kiródomal népének örömevé és büszkeségevé vált: Rudolf trónörökös Ö Fenségé nincs többé! Elkölözött tőlünk, elvité magavál a Felcséges szülek örömeit, népekre tekintve visszahozhatatlannal mindörökké.

Ezredveks múltom batarán bizalommal tekintünk a jövőre, mert lelkünkben szilárdul élt a hit, hogy a Megdieszőtt, Felcséges kiralyunk magasztos uralkodói érezyénük is örököse leend és most jövendök ezen reményét a sir rejti sötét ölbebe s csak a fiójó emléke maradt fenn a szívünkben, melytől sajogni soha meg nem szunik.

Ki mérhető meg Felcséges kiralyunk és Felcséges kiraly anyanyunknak, a gyengédnek szerető Atya és Asszonyainak! E fájdalom oly nagy, oly véghetetlen, hogy ahhoz a részvét vizgatástólóg közöletlen sem mer, és csak a mindebenható szívből eszedünk forró imáinkkal, hogy alion érte felégetelnék a magproblótass gyötrelemnek elviselésére s végtelen jószágával és bölességével cnyihitse szívét sulyos bánatát.

Mi pedig a gyász e komor napjában Felcséges Kiralyunkhoz emuljuk tekintetünket. Felkent fejére az ég Urának alását kérjük, hogy legyen továbbra is bitunk világotó oszlopa, reményünk horgonyja és deső uralkodásának atya gondjait tegye könyömev népének töhétlen lusége és langoló szeretete.

A hódoló felirat felolvása után a közgyűlés beszérratott s tagjai — élőkön föláján ur ömeltósággal — a gyász istáni testületre vonulának.

